

УКРАЇНА

ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ТРЕТЬОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ІВАНОВА ЛАРИСА БРОНІСЛАВІВНА

УХВАЛА

09 листопада 2020

Київ

№

5637/0/18-20

**Про залишення без розгляду скарги
Прасолова В.Г. на дії судді
Козелецького районного суду
Чернігівської області Бузунко О.А.**

Член Третьої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Іванова Л.Б., здійснивши попередню перевірку скарги Прасолова Владислава Григоровича на дії судді Козелецького районного суду Чернігівської області Бузунко Олени Анатоліївни,

встановив:

до Вищої ради правосуддя 30 вересня 2020 року (вхідний № П-5349/0/7-20) надійшла скарга Прасолова В.Г. на дії судді Козелецького районного суду Чернігівської області Бузунко О.А. під час розгляду справи № 734/829/20 про визнання додаткового строку на прийняття спадщини.

Згідно з протоколом автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 30 вересня 2020 року скарга передана на розгляд члену Вищої ради правосуддя Івановій Л.Б.

Відповідно до статті 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» дисциплінарне провадження щодо судді здійснюють дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному Законом України «Про Вищу раду правосуддя», з урахуванням вимог цього Закону.

Згідно з частиною першою статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону; за наявності підстав, визначених пунктами 1 – 5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити, зокрема, конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності

судді, а також посилання на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаржником відомості.

У скарзі Прасолов В.Г. посилається на упередженість та незаконність дій (помилки) судді Бузунко О.А. під час розгляду справи № 734/829/20, зокрема, зазначає, що суддя незаконно, всупереч нормам чинного законодавства, витребує у додаткові документи, не бере до уваги його заперечення та докази у справі.

Під час попередньої перевірки встановлено таке.

Відповідно до інформації щодо стану розгляду судових справ, розміщеної на вебпорталі «Судова влада України», ухвалою від 31 березня 2020 року у справі № 734/829/20 суддею Козелецького районного суду Чернігівської області Бузунко О.А. позовну заяву до Козелецької селищної ради Козелецького району Чернігівської області про визначення додаткового строку на прийняття спадщини залишено без руху із встановленням строку для усунення недоліків. Згідно з ухвалою позивачу запропоновано надати до суду всі докази, що підтверджують обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, зокрема: докази на підтвердження того з ким та де на день смерті проживала мати ; відомості (інформацію) про місце відкриття спадщини після її смерті; зазначити чи є інші спадкоємці (якщо так хто саме); докази, що спадкове майно (або основана його частина) знаходиться на території Козелецького району, відповідно Козелецька селищна рада Козелецького району Чернігівської області є належним відповідачем у справі і справа підсудна Козелецькому районному суду Чернігівської області.

Ухвалою від 21 квітня 2020 року відкрито провадження в цивільній справі № 734/829/20 за позовом до Козелецької селищної ради Козелецького району Чернігівської області про визначення додаткового строку на прийняття спадщини.

Крім того, встановлено, що відповідно до інформації на вебпорталі «Судова влада України» розгляд справи № 734/829/20 триває (судовий розгляд призначено 6 листопада 2020 року).

Статтею 5 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» визначено, що правосуддя в Україні здійснюється виключно судами та відповідно до визначених законом процедур судочинства. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Особи, які привласнили функції суду, несуть відповідальність, установлену законом.

Конституційний Суд України у Рішенні від 11 березня 2011 року № 2-рп/2011 у справі за конституційним поданням 53 народних депутатів України щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремих положень Закону України «Про Вищу раду юстиції» зазначив, що оцінка вчинених суддею процесуальних дій до винесення ним остаточного рішення у справі є втручанням у здійснення правосуддя, що суперечить частинам першій, другій статті 126, частині першій статті 129 Конституції України.

Крім того, згідно з частиною шостою статті 31 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» пояснення від суддів щодо судових справ можуть

бути надані на вимогу Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя тільки щодо тих справ, розгляд яких закінчено, крім витребування копій матеріалів судової справи у випадку подання дисциплінарної скарги з підстав, передбачених пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

У дисциплінарній скарзі стосовно дій судді Козелецького районного суду Чернігівської області Бузунко О.А. не зазначено обставин, які можуть свідчити про наявність у діях вказаної судді ознак дисциплінарного проступку, передбаченого пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

З огляду на зазначені вище положення закону вважаю, що доводи Прасолова В.Г. зводяться до незгоди з процесуальними діями судді Бузунко О.А. під час розгляду справи № 734/829/20, оцінка яких до ухвалення остаточного рішення у вказаній справі є передчасною. При цьому скарга Прасолова В.Г. не містить конкретних відомостей про наявність у діях судді Бузунко О.А. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді та посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та посилань на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене, скарга Прасолова В.Г. підлягає залишенню без розгляду та поверненню скаржнику.

Водночас повідомляю, що залишення без розгляду дисциплінарної скарги не перешкоджає повторному зверненню до Вищої ради правосуддя зі скаргою щодо дисциплінарного проступку судді у порядку, встановленому Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Керуючись статтями 43, 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», статтями 107, 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», член Третньої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

скаргу Прасолова Владислава Григоровича на дії судді Козелецького районного суду Чернігівської області Бузунко Олени Анатоліївни залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Третньої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

Л.Б. Іванова